

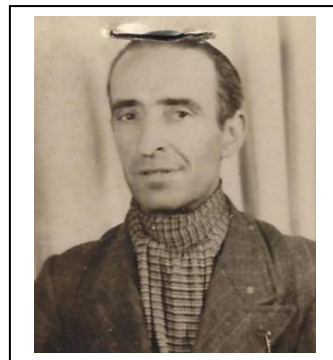
Henry Plovie °1902

Jeugdijaren

Van welgestelde pasteibakker tot landloper.
Dat is het verhaal van Henry Plovie.
Maar zijn verhaal begint in feite bij zijn moeder: Emmerence Willaert.

Emmerantia Maria Willaert werd in 1878 geboren te Bredene, waar ze haar jeugd doorbracht, samen met haar vijf zussen en enige broer.

Als jong meisje werd Emmerence door haar ouders naar Ierland gestuurd om er dienstmeisje te zijn bij een lord (naam niet bekend). Maar deze 'lord' maakte het Vlaamse dienstmeisje zwanger. Daarom werd ze afgedankt, maar ze kreeg ter compensatie veel geld mee naar huis (zwijggeld, feitelijk).

In Bredene leerde Emmerence dan een jongen kennen, werkman Edmond Plovie.
Of kenden zij elkaar reeds voordien als geliefden?
Edmond was een jongen uit Bredene. Hij werd er geboren op 5 januari 1877.

Het koppel huwde in 1902. De bruidegom was 25 jaar en de bruid 24 als ze op 6 augustus 1902 beviel van een jongetje. Edmond ging het kindje aangeven en beweerde dat het zijn zoontje is. Het kindje kreeg als naam: Henricus Carolus Plovie.
Of er nog kinderen werden geboren uit dit huwelijk, is niet bekend.
Emmerence Willaert stierf op 53 jarige leeftijd.
Edmond Plovie hertrouwde daarna met Lucie Vanderbrugge.
Stiefvader Edmond was 76 jaar toen hij overleed op 2 juni 1953 in de H.-Hartkliniek van Oostende.

Beroepsleven

Het buitenechtelijk kind Henry Plovie werd brood- en pasteibakker in de Kapellestraat 3 te 8450 Bredene.

Hij huwde met Madeleine Vlaminck (1903 - 1942).
Uit dit huwelijk werden vier kinderen geboren:
- Georgine Plovie.
- Roger Plovie.
- Fernand Plovie.
- Christina Plovie (1931 - 1933).

Moeder Plovie, Madeleine Vlaminck, overleed te Bredene op 2 juni 1942. Ze was toen nog maar 38 jaar oud.
Dat was een zware slag voor Henry. Hij raakte even op de dool, maar herpakte zich.

Henry ging tijdens de oorlog bij de Witte Brigade. Als 'soldaat' was hij gewapend lid bij de Belgisch Militaire Weerstandorganisatie (BMWVO). Hij was ook lid van de Nationale Strijdersbond van België.

De kinderen van Henry en Madeleine kwamen terecht bij familieleden.
Op het einde van de oorlog, op 19 mei 1944, deed Henry schriftelijk een huwelijksaanzoek aan zijn schoonzus Germaine en weduwe van Robert Angillis. Zij werd zijn tweede vrouw vanaf (26 augustus?) 1944. Aanvankelijk ging het goed. Henry had er weer moed op. De kinderen hadden weer een thuis: Georgine, Roger en Fernand, maar ook Georgette Angillis, de dochter van Germaine uit haar eerste huwelijk. Op 6 november 1945 werd ze officieel ingeschreven in de bevolkingsregisters van Bredene. Uit dit tweede huwelijk werden er geen kinderen meer geboren.

In 1947 kocht bakker Henry Plovie een motorrijwiel en kreeg als nummerplaat: "210.324".

Maar Germaine Vlaminck had andere bedoelingen...

Regelmatig ging ze alleen op reis, Brussel, Gent, Parijs en naar Nederland.

Toen Henry ziek werd en werd opgenomen in het ziekenhuis, vroeg en kreeg Germaine 100.000 fr van haar man. Maar blijkbaar had zij ook een volmacht voor het geld. Ze schreef al het geld over op een rekening van haar dochter uit haar eerste huwelijk, die toen in Engeland verbleef. Bovendien maakte Germaine nog extra schulden. Op een bepaald moment ontdekte Henry deze toestand. Toen was het natuurlijk gedaan met de liefde. Maar ook bij Henry brak er iets.

Wat gebeurde er met de kinderen toen de moeder stierf, de stiefmoeder met het geld wegwyluchtte en vader op de dool ging?

Landloper

Daarna geraakte Henry definitief op de dool.

Al het resterende geld en goed werd verbrast aan drank en vrouwen....

Henry werkte tijdelijk als chauffeur, maar vanaf 25 augustus 1954 was hij volledig werkloos. Toch moest hij zich op 4 november 1954 melden op de arbeidsrechtbank van Oostende, omwille van 1400 frank achterstallig loon aan (zijn bakkersgast?) Georges Schatteman uit Zwevezele.

Zijn zoon Fernand wordt blijkbaar meegesleurd in deze kolk van diefstal en armoede. In 1955 woonde vader Henry op een appartement. Er was toen nog serieus verwarring over de eigendom van het appartement en van de auto, die werd verkocht voor 10.000 frank.

Op 2 april 1955 gebeurde de plechtige heropening van Bakkerij Plovie, Kapellestraat 3 te Bredene, toen uitgebaut door zoon Fernand Plovie en Lia Vyvey.

In 1957 verkocht vader Henry Plovie de bakkerij voor 750.000 fr (aan zijn zoon?). Ook de meubels, de machines en het materiaal werden verkocht. Aan nonkel Isidoor schreef hij: "Een geluk voor mij en de kinders is dat ik Germaine nog kon onterven. Maar mijn leven is gebroken."

Nadien werd er nog 250.000 fr gevorderd voor schulden die zijn tweede vrouw had gemaakt...

Henry nam als een arme berooide stakker zijn intrek in een hospice in Koekelare.

In 1959 wilde hij zich weer herpakken. Hij zou in Blankenberge kunnen beginnen als bakkersgast. Aan zijn dochter Georgine vroeg hij om zijn beddenlakens te wassen en om de kosten voor de elektriciteit en de huishuur te betalen. Hij zou later alles dan wel terugbetalen. Maar... na één dag werken kreeg hij een crisis en werd hij opgenomen in het ziekenhuis van Blankenberge. De politie werd verwittigd...

Zo werd Henry op de duur opgepakt en als landloper naar de landloperskolonie gestuurd.

In 1958 verbleef hij als landloper in Merksplas.

Op 24 april schreef hij een briefje naar zijn dochter Georgine om te bemiddelen voor een baantje bij dhr. Playsier, gishandelaar, in de Zwaluwstraat (te Bredene?). In die brief vermeldde hij ook nog:

"... Ik ben in Merksplas niet zoals u denkte. Hier (in Wortel) ben ik 1000 maal beter dan in Koekelare, ook voor het eten."

Henry Plovie overleed te Wortel-Kolonie op 13 sept. 1965, op een leeftijd van 63 jaar.

Hij werd er begraven in graf 377.

KG

Bronnen:

> Landlopersdossiers in Rijksarchief Antwerpen, via archiefingang M36, RWK 1996-1997.

> Archief van de familie Plovie, ter beschikking gesteld door kleindochter Nancy Plovie uit Bredene.